

EUROOPA KESKPANK

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,

5. märts 2009,

Euroopa Liidu Nõukogu taotlusel, seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, millega muudetakse direktiive 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ seoses keskasutustega seotud pankade, teatavate omavahendite kirjete, suure riskide kontsentreerumise, järelevalvesüsteemide ja kriisijuhtimisega

(CON/2009/17)

(2009/C 93/03)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

22. oktoobril 2008. aastal sai Euroopa Keskpank (EKP) Euroopa Liidu Nõukogult taotluse avaldada arvamust seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, millega muudetakse direktiive 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ seoses keskasutustega seotud pankade, teatavate omavahendite kirjete, suure riskide kontsentreerumise, järelevalvesüsteemide ja kriisijuhtimisega ⁽¹⁾ (edaspidi „ettepanek direktiivi kohta“). ⁽²⁾

EKP arvamuse andmise pädevus põhineb Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 105 lõikel 4. Euroopa Keskpanga nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpanga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

Üldised märkused

Finantssektori Euroopa järelevalvesüsteemide reform

1. EKP rõhutab, et käesoleva arvamuse konkreetsed märkused ei piira võimalikku edasist panust laiemas Euroopa arutelus Euroopa järelevalvekorralduste kohta, ⁽³⁾ eelkõige komisjoni poolt asutatud kõrgetasemelise töörühma soovitude raames. ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ KOM(2008) 602 lõplik, 1. oktoober 2008. Avaldatud veebilehel www.eur-lex.europa.eu

⁽²⁾ Arvamus põhineb 1. oktoobri 2008. aasta redaktsioonil, mille osas EKP-ga ametlikult konsulteeriti. Ettepannud direktiivis on nõukogu töörühmas tehtud täiendavaid muudatusi.

⁽³⁾ Vt eesistujariigi järelduste (Euroopa Nõukogu, 15.–16. oktoober 2008, avaldatud nõukogu kodulehel http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/ET/ec/103443.pdf) punkti 8 ja komisjoni teatist „From financial crisis to recovery: A European framework for action“, KOM(2008) 706 lõplik, 29. oktoober 2008, avaldatud komisjoni kodulehel www.ec.europa.eu

⁽⁴⁾ De Larosière'i rühma 25. veebruari 2009. aasta aruanne on avaldatud veebilehel www.europa.eu

Euroopa pangandust käsitlevate õigusaktide ühetaoline õiguslik rakendamine

2. EKP on mitmel korral väljendanud arvamust,⁽¹⁾ et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/48/EÜ (krediitiasutuste asutamise ja tegevuse kohta (uuestisõnastamine))⁽²⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/49/EÜ (investeeringusühingute ja krediitiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta (uuestisõnastamine))⁽³⁾ praegust struktuuri ei tohiks vaadelda kui lõplikku soovitud tulemust, vaid pigem kui ühte sammu pikaajalises protsessis, mille eesmärgiks on Euroopa Liidus asuvatele finantsasutustele vahetult kohaldatavate teise astme rakendusmeetmete kehtestamine kooskõlas Lamfalussy menetluses väljatöötatud põhimõtete ja eesmärkidega. Direktiivi 2006/48/EÜ osas saab kasutada komiteemenetlust ja rakendusmeetmeid piiratud ulatuses.⁽⁴⁾ Basel II kokkuleppe⁽⁵⁾ rakendamine andis unikaalse võimaluse direktiivi 2006/48/EÜ läbivaatamiseks, kuid seda pole kasutatud. Seega tuleb panganduse valdkonnas veel palju teha, et täielikult ära kasutada Lamfalussy seadusloome võimalused. Selles menetluses on vajalik: i) et ühenduse esimese astme õigusaktid piirduksid poliitilisi valikuid ja materiaalselt sisu väljendavate raampõhimõtetega; ja ii) ühendada tehnilised sätted ühes või mitmes vahetult kohaldatavas teise astme õigusaktis, mis komiteemenetluse kasvava kasutusega kujuneksid järkjärgult ELi finantsasutuste suhtes kohaldatavate tehniliste reeglite peamiseks kogumiks. Selles osas on EKP seisukohal, et direktiivide 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ tehnilised lisad tuleks suuremas osas vastu võtta teise astme meetmetena ja, vastavuses riikide rakendamisel vajaliku paindlikkusega, komisjoni õigusaktidena.

3. Piiratud võimalus teise astme materiaalsete ja struktureeritud meetmete kasutamiseks direktiivide 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ osas annab Lamfalussy raamistiku kolmanda astme suunistele suurema osatähtsuse. Selles osas märgib EKP, et ettepanud direktiiv sätestab esmakordselt direktiivis 2006/48/EÜ otsesed viited Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee (Committee of European Banking Supervisors, CEBS) suunistele ja soovitudele.⁽⁶⁾ EKP täielikult tunnustab nendest suunistest ning CEBSi märkimisväärselt tööst järelevalvestandardite ja -tavade ühtlustamisel saadavat kasu ning vajadust tagada liikmesriikide poolt nõuete järgimine. Samas, võttes arvesse nende mittesiduvat olemust, ei taga need suunised ühenduse õigusaktide harmoneeritud kohaldamist liikmesriikides. Kooskõlas parema õigusloome põhimõtetega⁽⁷⁾ tuleks otseseid viiteid ühenduse õigusloome mittesiduvatele suunistele vältida. EKP soovib ettepanud direktiivis määratleda valdkonna, milles CEBSi panus on nõutav järelevalvetegevuste suurema ühtsuse tagamiseks. Lisaks sellele, kooskõlas Lamfalussy meetodiga ja punktis 2 antud soovitusena ning võttes arvesse edaspidist panust harmoneeritud õigusraamistiku vastuvõtmisel ELi tasandil, oleks samuti soovitatav, et ühenduse seadusandja viiks teatud juhtudel nende

⁽¹⁾ Vt EKP 20. veebruari 2004. aasta arvamuse CON/2004/7 (Euroopa Liidu Nõukogu taotlusel, seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 85/611/EMÜ, 91/675/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 94/19/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2000/12/EÜ, 2002/83/EÜ ja 2002/87/EÜ, uue finantsteenuste komitee organisatsioonilise struktuuri loomiseks (KOM(2003) 659 lõplik) (ELT C 58, 6.3.2004, lk 23)) punkti 6, EKP 17. veebruari 2005. aasta arvamuse CON/2005/4 (Euroopa Liidu Nõukogu taotlusel, seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, millega kodifitseeritakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiiv 2000/12/EÜ krediitiasutuste asutamise ja tegevuse kohta ja nõukogu 15. märtsi 1993. aasta direktiiv 93/6/EMÜ investimisühingute ja krediitiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta (ELT C 52, 2.3.2005, lk 37)) punkte 6 kuni 10 ja EKP 18. detsembri 2006. aasta arvamuse CON/2006/60 (seoses ettepanekuga direktiivi kohta, millega muudetakse teatavaid nõukogu direktiive usaldatavusnormidel põhineva hinnangu menetluskorra ja kriteeriumide kohta seoses ülevõtmiste ja osaluste suurendamisega finantssektoris (ELT C 27, 7.2.2007, lk 1)) punkti 3.5.

⁽²⁾ ELT L 177, 30.6.2006, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 177, 30.6.2006, lk 201.

⁽⁴⁾ Vt direktiivi 2006/48/EÜ artikleid 150 ja 151 ja nende sätete muudatusi direktiivi kohta tehtud ettepanekus.

⁽⁵⁾ Baseli pangajärelevalve komitee, „International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards: A Revised Framework“, Rahvusvaheliste Arvelduste Pank (Bank for International Settlements, BIS); juuni 2004; avaldatud BISi kodulehel www.bis.org

⁽⁶⁾ Selles osas vaata uusi põhjendusi 1 ja 7, artiklit 42b, artikli 63a lõiget 6 ja artikli 131a lõike 2 teist lõiku.

⁽⁷⁾ Vt selles osas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühist praktilist juhendit õigusaktide koostamisega tegelevatele isikutele ühenduse institutsioonides (Joint Practical Guide of the European Parliament, the Council and the Commission for persons involved in the drafting of legislation within the Community institutions), eelkõige soovitusi 12 ja 17, lk 38 ja 54, avaldatud *Euroopa veebilehel* www.europa.eu

mittesiduvate CEBSi kolmanda astme suuniste sisu üle siduvatesse ühenduse õigusaktidesse kas esimese astme kaasotsustamismenetluse kaudu või teise astme rakendusmeetmete kujul, mille võiks vastu võtta komisjon oma komiteemenetluse pädevuses ja mis kohalduks liikmesriikides ühetaoliselt. ⁽¹⁾

4. EKP mõnab, et mitmed komisjoni poolt ettepanud muudatused direktiivis 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ on tinginud äsjane finantskriis ja selles olukorras ei olnud nende direktiivide ümberstruktureerimine teostatav. Siiski on EKP seisukohal, et direktiivi radikaalne muutmine eespool kirjeldatud põhimõtete alusel aitaks ühenduse pangandusõiguse läbipaistvusele ja õiguskindlusele oluliselt kaasa. Praegused turuhäired rõhutavad samuti muutuvates olukordades kergelt muudetavate õigusinstrumentide, s.t teise astme rakendusmeetmete, olulisust, millega jääks ainult raampõhimõtted jäikadesse esimese astme õigusaktidesse, kuna need on püsivamad. Arvestades ka kõrgetasemelise eksperdirühma järeldusi, soovib EKP ELi seadusandjal eespool osutatud soovitusi arvesse võtta.

Komiteemenetlus

5. Komisjon on hiljuti teinud ettepaneku kahe rakendusdirektiivi kohta seoses riskijuhtimise tehniliste sätetega. ⁽²⁾ EKP märgib, et mõned tehnilised sätted on seotud väärtpaperistamisega ja meetoditega mida kasutavad sõltumatud reitinguagentuurid. EKP-l ei ole nende konkreetsete sätete osas märkusi ja ta nõustub komisjoni seisukohaga esimese ja teise astme meetmete järjestamise kohta, ⁽³⁾ s.o: i) reeglina ning õigusliku ühtsuse ja läbipaistvuse huvides ei peaks teise astme meetmed eelnema esimese astme meetmetele, mis tingiks ennetavalt nende sisu arutelu; ja ii) töö esimese ja teise tasandi meetmete osas peaks toimuma võimalikult suures ulatuses paralleelselt. See lihtsustaks ka EKP nõuandva rolli teostamist seoses ühenduse ettepanekutega õigusaktide kohta (sh teise astme rakendusmeetmete eelnõude kohta) asutamislepingu artikli 105 lõike 4 alusel.

Konkreetsed märkused

Pankadevahelised riskipositsioonid ja rahapoliitika teostamine (ettepanek direktiivi 2006/48/EÜ artikli 113 uute lõigete 3 ja 4 kohta)

6. Üldjoontes toetab EKP direktiivi kohta tehtud ettepaneku eesmärki, s.o krediidiasutuste riski- ja likviidsusjuhtimise parandamist, sh pankadevaheliste riskipositsioonide osas. ⁽⁴⁾ Eelkõige jagab EKP komisjoni seisukohta, et pankadevaheliste riskipositsioonidega kaasneb oluline risk, kuna pangad võivad hoolimata järelevalvest pankrotistuda ning pankadevahelisi riskipositsioone tuleb juhtida väga suure hoolesega. ⁽⁵⁾
7. EKP märgib, et ettepanud direktiiv viib sisse erandi varakirjete osas, milleks on nõuded ja muud riskipositsioonid asutuste vastu, eeldusel et kõnealused riskipositsioonid ei kesta järgmisest tööpäevast kauem ning on esitatud seda võimalust kasutava liikmesriigi vääringus, kui vääringuks ei ole euro. ⁽⁶⁾ EKP on seisukohal, et see säte on problemaatiline võrdsete võimaluste osas ning et seda sätet tuleks muuta, et sätestada liikmesriikide võrdne kohtlemine.

⁽¹⁾ Lamfalussy komitee ise osutas 2001. aastal, et tõlgendusega seotud soovitused ja ühised standardid küsimustes, mis ei ole ELi õigusaktidega hõlmatud, võib ühenduse õiguses vastu võtta teise astme menetluses (vt tarkade komitee lõpparuannet Euroopa väärtpaperiturgude kohta, 15.2.2001, lk 37, avaldatud *Euroopa* veebilehel www.europa.eu).

⁽²⁾ Komisjoni direktiivi eelnõu, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/48/EÜ teatavaid lisasid riskijuhtimise tehniliste sätete osas ja komisjoni direktiivi eelnõu, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/49/EÜ teatavaid lisasid riskijuhtimise tehniliste sätete osas, avaldatud komisjoni kodulehel www.ec.europa.eu

⁽³⁾ Komisjoni teatis, Lamfalussy menetluse läbivaatamine – järelevalve ühtsuse tugevdamine, 20.11.2007, KOM(2007) 727 lõplik, avaldatud komisjoni kodulehel www.ec.europa.eu

⁽⁴⁾ Vt direktiivi kohta tehtud ettepaneku seletuskirja punkte 6.2.3 ja 6.4.5, lk 8 ja 10.

⁽⁵⁾ Vt direktiivi kohta tehtud ettepaneku seletuskirja punkti 6.2.3, lk 8.

⁽⁶⁾ Ettepanek artikli 113 lõike 4 punkti f kohta.

8. Täiendavalt peab EKP pankadevahelistele riskipositsioonidele piiranguid kujundavate meetmete puhul oluliseks ettevaatust, kuna ettepandud meetmed peaksid vältima pankadevahelise turu sujuva likviidsusvoo häirimist. Rahapoliitika teostamise seisukohast ei ole pankadevahelise turu sujuva likviidsusvoo piiramine, eelkõige väga lühikeste laenutähtaegade puhul, s.o üleöö või kuni üks nädal, soovitav ei tavalises olukorras ega praeguses finantsturgude häireolukorras. Tavalises olukorras on eurosüsteemi tehingupoolte kauplemissuhted lühiajalise likviidsuse turul edastamises ülioluline ja seetõttu ei tohi seda piirata, kuna see võiks kahjustada lühiajaliste rahaturu intressimäärade sujuvat juhtimist eurosüsteemi põhilise refinantseerimistoimingu pakkumisintrssi alammäära suunas.
9. Eespool osutatuga seoses rõhutab EKP, et lühiajalise tähtajaga laenamisega ei kaasne pikemaajalise tähtajaga laenamisega võrreldava suurusega riski. Samuti erineb tehingupoolte krediidikvaliteet. Ettepandud piirangu osas, mille kohaselt ei tohi pankadevaheline riskipositsioon olla suurem kui 25 % krediidiasutuse omavahenditest või 150 miljonist eurost, ⁽¹⁾ laenamise tähtajast olenemata, näitab EKPs tehtud kvantitatiivne analüüs, et olulisel osal pankadest oleks üleöölteenutegevus olulises tehingute mahus piiratud, kui piirang oleks kehtinud enne finantsturu häire algust augustis 2007. See tähendab olulist ja soovimatut muudatust kehtiva ELi õigusraamistikuga võrreldes, mis võimaldab liikmesriikidel osaliselt või täielikult loobuda reeglite kohaldamisest suurte riskipositsioonide suhtes, s.o „varakirjed, milleks on sellised kuni aastase tähtajaga nõuded ja asutustega seotud riskipositsioonid”. ⁽²⁾ Rahapoliitika teostamise seisukohast on EKP seisukohal, et eespool osutatud ettepandud piirang takistaks pankadevahelise turu sujuvat likviidsusvoogu ja võiks osutada kahjulikuks euro rahaturu sujuvale toimimisele. Kuigi EKP rõhutab selles suhtes, et krediidiasutustes peaksid kehtima maandamismeetmed ja jälgimisvõtted kooskõlas direktiivi 2006/48/EÜ V lisas sätestatud nõuetega, et tegeleda lühiajaliste pankadevaheliste riskipositsioonidega seotud võimalike riskidega, toetaks ta siiski suurte riskipositsioonide korra kohaldamisest erandi tegemist väga lühikese tähtajaga nõuete suhtes, s.o nädal või alla selle. Samuti toetaks EKP rahaturu analüüsi kogu ELi ulatuses ning vastava analüüsi tulemuste põhjal teatavate meetmete võimalikku kasutusele võtmist, näiteks erandi tegemist ühest nädalast pikema tähtajaga nõuete suhtes.

Likviidsusküsimused (ettepanek uute lisade V ja XI ning artikli 41 kohta)

10. EKP on seisukohal, et direktiivi 2006/48/EÜ likviidsusriski käsitlevad muudatused, ⁽³⁾ mis rakendavad Baseli pangajärelevalve komitee (*Basel Committee on Banking Supervision*, BCBS) ⁽⁴⁾ ja CEBSi ⁽⁵⁾ poolt tehtud tööd, on praeguses turuhäire olukorras likviidsusriski juhtimise tähtsust arvestades vajalik ja toetustvääriv samm. Selles osas ja võttes arvesse ka komisjoni poolt tehtavat võimalikku edaspidist tööd, on oluline anda täiendavaid juhiseid põhiküsimustes nagu riskitaluvuse mõiste ja kohaldamine ⁽⁶⁾ ning likviidsuspuhvrite piisavus. ⁽⁷⁾ Tuleb tagada keskpankade kohane juurdepääs pankade rahastamise jätkuvuskavadega seotud teabele, võttes arvesse nende finantsstabiilsuse ülesandeid.

⁽¹⁾ Vt ettepandud artikli 111 lõike 1 teist lõiku.

⁽²⁾ Artikli 113 lõike 3 uus punkt i.

⁽³⁾ Vt uut V lisa.

⁽⁴⁾ Vt „*Principles for Sound Liquidity Risk Management and Supervision*”, Basel Committee on Banking Supervision, september 2008, avaldatud BISi kodulehel www.bis.org

⁽⁵⁾ Vt CEBSi likviidsusriski juhtimise osas antud tehniliste nõuannete esimest osa - „*Survey of the current regulatory frameworks adopted by the EEA regulators*”, 15.8.2007, ja CEBSi poolt Euroopa Komisjonile likviidsusriski juhtimise osas antud tehniliste nõuannete teist osa - „*Analysis of specific issues listed by the Commission and challenges not currently addressed in the EEA*”, 18.9.2008, CEBS 2008 147, avaldatud CEBSi kodulehel www.c-ebs.org

⁽⁶⁾ Vt V lisa uut punkti 14a.

⁽⁷⁾ Vt V lisa uusi punkte 14 ja 18 ning XI lisa lõike 1 uut punktie.

11. EKP märgib, et komisjonile antud tehnilistes soovituses likviidsuse riskijuhtimise kohta⁽¹⁾ soovitas CEBS, et piiriüleste kontsernide järelevalveasutused peaksid oma tööd tihedalt koordineerima, eelkõige tõhustatud teabevahetuse ja järelevalvekolleegiumide kaudu, et paremini mõista kontsernide likviidsusrisi olemust ja vältida nõuete dubleerimist. Kohastel juhtudel soovitab CEBS järelevalveasutustel tõsiselt kaaluda filiaalide likviidsuse järelevalvega seotud ülesannete delegeerimist asukohamaa järelevalveasutustele. Võttes arvesse toimuvat tööd likviidsusrisi juhtimise ja likviidsusnõuetest erandi tegemise osas,⁽²⁾ märgib EKP, et majandus- ja rahaliiduga kaasnebki ainult asukoha liikmesriigi vastutus krediidiasutuse euroalal asuvate filiaalide likviidsuse järelevalve. Edaspidise direktiivi 2006/48/EÜ läbivaatamise raames tuleks eristada asukoha ja päritoluriike, kes on euro kasutusele võtnud, nendest liikmesriikidest, kes seda pole teinud. Juhul kui asukoha ja päritoluriigi pädevad asutused kasutavad eri vääringuid, tuleks filiaali suhtes kohaldada päritoluliikmesriigi likviidsustingimusi. Samas on see vahe-tegu euroala siseselt kaotanud filiaalide jaoks oma tähenduse, kuna nende bilanss ühtib peakontori omaga, on samas vääringus ja nad ei vaja mingeid eri omavahendeid või kapitali. Veel enam, hoiuste tagamise skeemid, mis on ametlikult kehtestatud ja kehtivad ühes liikmesriigis, peavad hõlmama ka krediidiasutuse poolt teistes liikmesriikides asutatud filiaale.

12. EKP soovib muuta ka direktiivi 2006/48/EÜ artiklit 41, mis käsitleb vastutust seoses rahapoliitika teostamisest tulevate meetmetega, ning võtta arvesse Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) olemasolu.

Teabevahetus ja koostöö keskpankade ja järelevalveasutuste vahel (direktiivi 2006/48/EÜ ettepanud uus artikli 42a lõige 2, artikkel 49 ja artikli 130 lõige 1)

13. EKP toetab seniste finantsstabiilsusega tegelevate ametiasutuste vahelise koordineerimise ja teabevahetuse kohustuse selgitamist eriolukorra puhul, sealhulgas finantsturgude ebasoodsate arengute puhul. Eelkõige tuleb seniste kohustuste selgitamist toetada pankade erikontserne käsitleva teabe vahetuse osas järelevalveasutuste ja keskpankade vahel.

14. EKP märgib, et kui direktiivi 2006/48/EÜ kohaselt ei tohi takistada järelevalveasutuste poolt teabe edastamist keskpankadele, sealhulgas EKP-le,⁽³⁾ nende ülesannete teostamise eesmärgil,⁽⁴⁾ siis ettepanud direktiivi kohaselt peavad liikmesriigid direktiivis 2006/48/EÜ osutatud hädaolukorras⁽⁵⁾ võimaldama järelevalveasutustel teabe edastamist ühenduse keskpankadele. Ettepanud direktiivi kohaselt tuleb teavet edastada, kui see on asjakohane keskpankade ülesannete täitmise eesmärgil, nii tavalisel ajal kui ka hädaolukordades. EKP toetab neid ettepanekuid, eelkõige direktiivi 2006/48/EÜ otsest viidet

⁽¹⁾ Teine osa CEBSi tehnilistes soovituses Euroopa Komisjonile likviidsuse riskijuhtimise kohta „*Analysis of specific issues listed by the Commission and challenges not currently addressed in the EEA*”, 18.9.2008, CEBS 2008 147, soovitus 29, lk 11 ja 64 kuni 66, avaldatud CEBSi kodulehel www.c-ebs.org

⁽²⁾ Vt CEBSi kokkuvõtet delegeerimisega seotud töö kohta, 3.9.2008, <http://www.c-ebs.org/NewsCommunications/Latest-news/CEBS-publishes-its-work-on-delegation.aspx> avaldatud CEBSi kodulehel www.c-ebs.org

⁽³⁾ Direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 lõige 23.

⁽⁴⁾ Vt direktiivi 2006/48/EÜ artikli 49 esimese lõigu punkti a ja uue artikli 49 esimese lõigu punkti a.

⁽⁵⁾ Artikli 130 uus lõige 1.

keskpankade ülesannete mittetäielikule loetelule, sh rahapoliitika teostamine, makse- ja väärtpaberite arveldussüsteemide järelevaatamine, finantsstabiilsuse tagamine, mis on teabe edastamisel asjakohased. EKP teeb ka kaks järgmist tähelepanekut. Esiteks, eespool osutatud nimekiri osutab makse- ja väärtpaberite arveldussüsteemide järelevaatamisele,⁽¹⁾ kuid soovitav oleks lisada viide ka lõpparveldussüsteemidele ning kasutada direktiivis 2006/48/EÜ läbivalt järgmist sõnastust: makse- ning väärtpaberite lõpp- ja tasaarveldussüsteem. Teiseks, viitest „kohustuslikele” (*statutory*) ülesannetele tuleneb, et need ülesanded on pandud seaduse alusel. See tuleks välja jätta, kuna mõnel juhul võivad keskpankade ülesanded olla seaduses määratlemata.

15. EKP on arvamisel, et ettepanedud muudatustega ei kavatseta muuta senist teabevahetuse raamistikku järelevalveasutuste ja keskpankade vahel tavalises olukorras, vaid soovitakse tõhustada teabevahetust nende asutuste vahel eriolukordades. EKP leiab, et soovitav oleks nende kohustuste lähendamine suuremas ulatuses, et vältida keskpankadele kättesaadava teabe soovimatut asümmeetriat tavalistes ja eriolukorras.⁽²⁾ Eurosüsteemi keskpankade kogemuse kohaselt on keskpankade ja usaldusnõuete järelevalve funktsioonides oluline teabeline sünergia. See kinnitab vajadust tugevdada seoseid keskpankade finantsstabiilsuse hinnangute ja konkreetsete finantsasutuste usaldusnõuete järelevalve vahel.⁽³⁾ Praktikas, nagu väljendatud ka varasemates arvamustes,⁽⁴⁾ on keskpankade finantsstabiilsuse hinnangu järeldused konkreetsete asutuste järelevalves kasuks ning need toetuvad omakorda järelevalvelt saadavale teabele. Näiteks peaksid järelevalveasutused tavalises olukorras regulaarselt suhtlema teiste järelevalveasutuste ja keskpankadega nii riigisiselt kui piiriüleselt, et kaasa aidata tulemuslikule järelevalve koostööle ja likviidsusriski juhtimise järelevalvele. Suhtlemine peaks olema regulaarne tavalises olukorras, kuid teabevahetuse olemust ja sagedust tuleks kohandada vastavalt vajadusele pingeolukorras.⁽⁵⁾

Järelevalvekolleegiumid (ettepanek uute artiklite 42a, 129 ja 131a kohta)

16. EKP toetab ettepanekut järelevalvekolleegiumide õigusliku aluse tugevdamise kohta.⁽⁶⁾ See samm on suunatud järelevalve ühtsusele ning tagab ühetaolisuse liikmesriikides. Elköige leiab EKP, et järelevalvekolleegiumide kasutamine suurendaks igapäevase järelevalve koostööd piiriüleselt tegutsevate pankade üle, võimaldaks paremat finantsstabiilsuse riskihinnangut ja kriisiolukordade juhtimise koordineerimist.

Riikide järelevalveasutuste pädevuse ulatus ühenduses

17. EKP toetab täielikult mitmel korral majandus- ja rahandusministrite nõukogus (*Council of Economic and Financial Ministers*, ECOFIN) korratud eesmärki suurendada riikide järelevalveasutuste pädevuse ulatust ühenduses, mida väljendab ka ettepanek direktiivi kohta, võttes arvesse finantsstabiilsuse küsimusi, mida

⁽¹⁾ Vt ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ (finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ) (ELT L 145, 30.4.2004, lk 1) artikli 46 lõike 2 teist lõiku.

⁽²⁾ Võrdle direktiivi 2006/48/EÜ artikli 49 esimest lõiku ettepanedud direktiivi sama artikli viimase uue lõiguga.

⁽³⁾ „Report of the Financial Stability Forum on Enhancing Market and Institutional Resilience”, 7.4.2008, soovitus V.8, lk 42 kuni 43, mis täpsustab, et „järelevalveasutused ja keskpankad peaksid tõhustama koostööd ja teabevahetust, sh finantsstabiilsusega seotud riskide hindamist. Turupingete korral peaks teabevahetus olema kiire”. Avaldatud finantsstabiilsuse foorumi kodulehel www.fsforum.org

⁽⁴⁾ Vt näiteks EKP 5. novembri 2007. aasta arvamuse CON/2007/33 (Austria rahandusministeeriumi taotlusel, seoses seaduseelnõuga, millega muudetakse pangandusseadust, hoiukassade seadust, finantsturgude järelevalveasutuse seadust ja Oesterreichische Nationalbank (Austria keskpanka) seadust) punkti 2.4.1 ja EKP 9. märtsi 2006. aasta arvamuse CON/2006/15 (Poola rahandusministri taotlusel, finantsasutuste järelevalve seaduse eelnõu kohta) punkti 2.4.1. Kõik EKP arvamused on avaldatud EKP kodulehel www.ecb.europa.eu

⁽⁵⁾ Vt põhimõtet nr lk 14 kuni 36, *Principles for Sound Liquidity Risk Management and Supervision*, avaldatud BISi kodulehel www.bis.org. Likviidsusega seotud muid aspekte käsitletakse käesoleva arvamuse punktides 11 ja 12.

⁽⁶⁾ Vt uut artiklit 131a.

tuleks hinnata piiriülesest. ⁽¹⁾ Seda arvesse võttes toetab EKP sätteid, mis käsitlevad asjaomaste liikmesriikide finantsüsteemi stabiilsuse kohta tehtavate otsuste võimalikku mõju. Ühetaolisuse huvides soovib EKP osutada läbivalt võimalikule mõjule (*potential impact*), mitte mõjule (*effect*). ⁽²⁾ Samuti on EKP arvamuse, et eespool osutatud sätete praktilisel rakendamisel, sarnaselt teistes finantssektori direktiivides sätestatud menetlustega, tuleks kaaluda asjaomaste liikmesriikide konsulteerimismenetlust, kui sel eesmärgil ei saa kasutada kolleegiume. ⁽³⁾

Väärtpaberistamine (ettepanek uue artikli 122a kohta)

18. Väärtpaberistamise riskijuhtimise ⁽⁴⁾ ja kapitalinõuete osas ettepanud meetmete eesmärk on eelkõige järgmine: i) laenu algselt väljastanud krediitiasutuste (*originators*) ja tehingut korraldavate krediitiasutuste (*sponsors*) kohustus säilitada väärtpaberistamise tehingutes oluline majanduslik huvi (*material net economic interest*); ⁽⁵⁾ ii) nõue, et krediitiasutused mõistaksid paremini investoritena väärtpaberistamises võetavaid riske; iii) laenu algselt väljastanud krediitiasutuste ja tehingut korraldavate krediitiasutuste teabe avaldamise tava parendamine; ja iv) pädevate asutuste järelevalvetavade tõhustamine väärtpaberistamisega seoses. EKP toetab üldiselt ettepanud muudatuste tegemist, mille eesmärgiks on motiveerida väärtpaberiturul osalejate ühtlustamist. ⁽⁶⁾ Samas rõhutab EKP vajadust soodustada avarat, likviidselt ja hästi toimivat väärtpaberistamise järelturgu, eelkõige seoses rahapoliitika tehingute tagatiseks olevate varaga tagatud väärtpaberite nõuetele vastavusega.

Esiteks, kui ettepanud direktiiv jääb esimese astme õigusaktiks, vaatamata käesoleva arvamuse punktides 2 kuni 4 antud nõuannetele, rõhutab EKP vajadust i) selgitada eespool osutatud sätete kohaldamise ulatust; ii) määratleda „oluline majanduslik huvi“; ja iii) kasutada mõisteid ühetaoliselt, et suurendada nende rakendamise ühetaolisust ja vältida õigussüsteemide paremusjärjestamist. Kliendikontrolli nõudeid, mis eristavad krediitiasutuse kauplemis- ja pangaportfelli ning on kooskõlas vastava investeerimisulatuses, tuleks turutegevuste võimalike negatiivsete mõjude puhul samuti arvesse võtta.

Teiseks, EKP märgib, et kuigi oluline majanduslik huvi võiks teoreetiliselt olla ühtlustamisel tugev motivaator, võib selle praktiline rakendamine osutuda keerukaks. ⁽⁷⁾ Seetõttu toetab EKP komisjoni ideed, mille kohaselt esitatakse aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepanud sätete kohaldamise ja tulemuslikkuse kohta turuarengut arvesse võttes ning samuti arvestades väärtpaberistamise turgude toimimise taastamise vajadust. Lisaks märgib EKP ära nõukogu poolt põhjenduse kohta tehtud ettepaneku käsitleda väärtpaberistamise struktuuride võimaliku ebahühtlusega seotud meetmeid ning vajadust tagada kogu asjaomase finantssektori reguleerimise ühetaolisus ja sidusus. ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ Vt ECOFINi 7. oktoobri 2008. aasta järelduste lk 17, avaldatud Euroopa Nõukogu kodulehel www.consilium.europa.eu

⁽²⁾ Vrd ettepanud direktiivi põhjendust 6 artikli 40 uue lõikega 3 ja XI lisa uue punkti 1a kolmanda lausega.

⁽³⁾ Vt näiteks direktiivi 2006/48/EÜ artikli 132 lõiget 3 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/87/EÜ (finantskonglomeraatidena tegutsevate krediitiasutuste, kindlustusettevõtete ja investeerimisfondide täiendava järelevalve kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EÜ ja 93/22/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ) (EÜT L 35, 11.2.2003, lk 1) artikli 12 lõiget 2.

⁽⁴⁾ Vt uut artiklit 122a.

⁽⁵⁾ Vt uue artikli 122a lõike 1 sõnastust.

⁽⁶⁾ EKP on teadlik ettepanud direktiivi selle artikli osas tehtud täiendavatest muudatustest nõukogu tööühmas.

⁽⁷⁾ Vt analüüs EKP aruandes *The incentive structure of the „originate and distribute model“*, detsember 2008, avaldatud EKP kodulehel www.ecb.europa.eu

⁽⁸⁾ Vt nõukogu poolt 19. novembril 2008 kokkulepitud üldise seisukoha ettepanud põhjenduse 15 viimane lause (avaldatud <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st16/st16216.en08.pdf>), millest nähtub samuti komisjoni kavatus, pärast ettepanud meetmete kohast kaalumist, esitada kohased ettepanekud õigusaktide kohta.

Kolmandaks, EKP peaks kasulikuks üldist väärtpaberistamise terminoloogia läbivaatamist, mis on kasutusel direktiivis 2006/48/EÜ ja ettepanud direktiivis, et seda lähendada tavalise õigusterminoloogiaga ja tagada suurem õiguskindlus. ⁽¹⁾

Lõpuks, uurida tuleb olulise majandusliku huvi nõude ja raamatupidamisnõuete koosmõju. ⁽²⁾ Selles suhtes peab EKP kasulikuks juhendada rahvusvahelise raamatupidamisstandardite nõukogu (International Accounting Standards Board, IASB) poolt koostatud rahvusvahelistest finantsaruandlusstandarditest 39 (International Financial Reporting Standards, IFRS) ⁽³⁾ ja IASB alalise tõlgendamiskomisjoni (Standing Interpretation Committee, SIC) väljaandest nr 12, ⁽⁴⁾ et käsitleda ettepanud direktiivi väärt-paberistamisega seotud sätete võimalikku mõju bilansist eemaldamisele ja konsolideerimisreeglitele.

Õiguslikud ja tehnilised lisamärkused

19. EKP-le, EKPSile ja keskpankadele viitamisel soovib EKP kasutada asutamislepingu ja Euroopa Keskpankade Süsteemi põhikirja (edaspidi „EKPSi põhikiri”) sätetega kooskõlas olevat sõnastust, et vältida aegunud mõistete kasutamise jätkamist ja parandada direktiivi loetavust.

20. Direktiivile 2006/48/EÜ on iseloomulikud korduvad ja tagasisuunavad viited, mis mõjutavad selle mõistetavust ja selgust. ⁽⁵⁾ Lisaks ei ole mitmed viited sõnastatud „viisil, et viidatava sätte keskne element oleks arusaadav ka seda sätet järele vaatamata”. ⁽⁶⁾ Seda ebaõnnestunud viisi jätkatakse ka ettepanud direktiivis. ⁽⁷⁾ EKP soovib õiguskindluse ja läbipaistvuse huvides need sätted ümber sõnastada, et neist oleks võimalik aru saada ilma direktiivi 2006/48/EÜ mitmeid sätteid vaatamata.

21. Direktiiv 2006/48/EÜ osutab teistele „maksusüsteemide kontrollimise eest vastutavatele riigiasutustele”. ⁽⁸⁾ EKP on järjekindlalt mitmel korral märkinud, et asutamislepingu artikli 105 lõige 2 ja EKPSi põhikirja artikkel 3.1 annavad õigusliku aluse eurosüsteemi järelevaatamistegevusele ning lisaks tuleneb

⁽¹⁾ 15 liikmesriigi ülevaade väärtpaberistamise suhtes kohaldatavate riikide õigusaktide kohta on Euroopa finantsturgude juristide rühma (European Financial Markets Lawyers Group, EFMLG) ELi piiriüleste väärtpaberistamiste õiguslike takistuste töörühma aruandes, 7.5.2007, avaldatud EFMLG kodulehel www.efmlg.org

⁽²⁾ EKP aruanne ELi pangastruktuuride kohta, lk 24.

⁽³⁾ „Financial Instruments: Recognition and Measurement”, detsembri 2003 väljaanne.

⁽⁴⁾ „Consolidation – Special Purpose Entities”.

⁽⁵⁾ Vt ühist praktilist juhendit (*Joint Practical Guide*), eelkõige soovitus 16, avaldatud *Europa* veebilehel www.europa.eu

⁽⁶⁾ Ühise praktilise juhise soovitus 16.7, avaldatud *Europa* veebilehel www.europa.eu

⁽⁷⁾ Vt näiteks direktiivi 2006/48/EÜ artikli 129 lõike 2 esimest lauset ja artikli 129 lõike 1 uut punkti b.

⁽⁸⁾ Direktiivi 2006/48/EÜ artikli 49 punkt b.

eurosüsteemi järelevaatamise pädevus EKPSi põhikirja artiklist 22. ⁽¹⁾ EKP leiab, et asutamislepingu artikli 105 lõige 2 ja EKPSi põhikirja artikkel 3.1 välistavad mis tahes ühenduse või riigi asutuse, v.a EKPS/eurosüsteemi raames tegutseva keskpanga, sekkumise eurosüsteemi järelevaatamise pädevusse. ⁽²⁾ Seetõttu ja kooskõlas muu ühenduse õigusloome suhtes võetud seisukohaga ⁽³⁾ soovib EKP eespool osutatud viite välja jätta. ⁽⁴⁾

22. Lõpp- ja tasaarveldustega ning deponeerimisega kaasneb eriliiki risk, mida ei tuleks käsitleda sarnaselt pankadevahelisest laenugevusest tuleva riskiga. Peamisteks põhjusteks on selle riski äärmine lühiajalisus, kuna reeglina on see üleöö, ning asjaolu, et see jääb väljapoole asjaomase asutuse mõjupiire, kuna risk on peamiselt kliendi tegevuse tagajärg. Kuigi selle tegevusega seotud võimalike riskide suhtes peavad kehtima piisavad maandamis- ja jälgimismeetmed, toetab EKP selles osas ettepanekud direktiivis tehtud erandit. ⁽⁵⁾ Selle erandi täiendavaks selgituseks on lisas toodud muudatusettepanekud.

Muudatusettepanekud

Muudatusettepanekud, mille puhul eespool osutatud nõuanded eeldavad direktiivi kohta tehtud ettepaneku muutmist, on toodud lisas.

Frankfurt Maini ääres, 5. märts 2009

EKP president

Jean-Claude TRICHET

⁽¹⁾ Vt näiteks EKP 20. jaanuari 2000. aasta arvamuse CON/99/19 (Luksemburgi rahandusministeeriumi taotlusel, seoses seaduseelnõuga, millega rakendatakse direktiiv 98/26/EÜ arvelduste lõplikkuse kohta makse- ja arveldussüsteemides 5. aprilli 1993. aasta seaduses, koos selle muudatustega, finantssektori osas ja täiendatakse 23. detsembri 1998. aasta seadust, millega asutatakse finantssektori usaldusnõuete järelevalve komitee) punkti 7 ja EKP uuema, 22. mai 2006. aasta arvamuse CON/2006/33 (Malta keskpanga taotlusel, malta keskpanga seaduse muutmise seaduse eelnõu kohta) punkti 7.2.

⁽²⁾ EKP on samuti äsjastes arvamustes euroalasse mittekuuluvate liikmesriikide seaduseelnõude osas märkinud, et eurosüsteemi keskpangad teostavad maksesüsteemide järelevaatamist kooskõlas EKP nõukogu poolt määratletud ühise järelevaatamise poliitikaga, mida kohaldatakse ka teiste keskpankade suhtes pärast euro kasutuselevõttu kõnealusel liikmesriigis (vt näiteks EKP 15. juuli 2005. aasta arvamuse CON/2005/24 (Tšehhi Vabariigi rahandusministeeriumi taotlusel, finantsturu järelevalve integreerimist käsitleva seaduseelnõu kohta) punkte 13 kuni 16 ja hilisema EKP 2. detsembri 2008. aasta arvamuse CON/2008/83 (Ungari rahandusministeeriumi taotlusel, Ungari keskpanga seaduse muutmise seaduse eelnõu kohta) punkt 3.9 ja 3.10). Lisaks on teised euroalasse mittekuuluvad liikmesriigid muutnud oma vastavaid seadusi. Hetkel teostab Ühendkuningriigis Inglise keskpank maksesüsteemide järelevaatamist õigusaktidest väljapoole jääval alusel. Hetkel Briti parlamendis arutusel oleva pangaseaduse 5. osa (avaldatud Ühendkuningriigi parlamendi kodulehel www.parliament.uk, lk 87) sätestab Inglise Keskpanga rolli maksesüsteemide järelevaatamises.

⁽³⁾ Vt EKP 13. septembri 2001. aasta arvamuse CON/2001/25 (Euroopa Liidu Nõukogu taotlusel, seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, mis käsitleb finantskonglomeraatidena tegutsevate krediidiasutuste, kindlustusettevõtete ja investeerimisfondide täiendava järelevalvet ja millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EÜ ja 93/22/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ, EÜT C 271, 26.9.2001, lk 10) punkti 14.

⁽⁴⁾ Sh direktiivi 2006/48/EÜ põhjendus 26.

⁽⁵⁾ Artikli 106 uue lõike 2 punkt c.

LISA

MUUDATUSETTEPANEKUD

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanek ⁽¹⁾
Muudatus 1	
Ettepanud direktiivi põhjendus 6	
(6) Pädevate ametiasutuste volitused peaksid arvestama ühenduse huvidega. Seepärast peaksid pädevad ametiasutused võtma arvesse oma otsuste mõju finantssüsteemi stabiilsusele kõigis teistes liikmesriikides.	(6) Pädevate ametiasutuste volitused peaksid arvestama ühenduse huvidega. Seepärast peaksid pädevad ametiasutused võtma arvesse oma otsuste võimalikku mõju finantssüsteemi stabiilsusele kõigis teistes liikmesriikides.
Selgitus – vaata arvamuse punkti 17	
Muudatus 2	
Direktiivi 2006/48/EÜ muudatus, artikli 4 lõige 23	
Artikkel 4 23. „keskpangad” – kui ei ole teisti määratud, hõlmavad ka Euroopa Keskpanka; [ettepanud direktiivis muudatus puudub]	Artikkel 4 23. „keskpangad” – kui ei ole teisti määratud, hõlmavad Euroopa Keskpankade Süsteemi riikide keskpanku ja Euroopa Keskpanka;
Selgitus – vaata arvamuse punkti 19	
Muudatus 3	
Direktiivi 2006/48/EÜ muudatus, artikkel 41	
Artikkel 41 Kuni edaspidise kooskõlastamiseni säilib vastuvõtva liikmesriigi vastutus koostöös päritoluliikmesriigi pädevate ametiasutustega järelevalve eest krediitiasutuste filiaalide likviidsuse üle. Ilma et see piiraks Euroopa Rahasüsteemi tugevdamiseks vajalike meetmete kohaldamist, jäävad vastuvõtvad liikmesriigid täies ulatuses vastutavaks meetmete eest, mis tulenevad nende rahapoliitika elluviimisest. [ettepanud direktiivis muudatus puudub]	Artikkel 41 Kuni edaspidise kooskõlastamiseni säilib vastuvõtva liikmesriigi vastutus koostöös päritoluliikmesriigi pädevate ametiasutustega järelevalve eest krediitiasutuste filiaalide likviidsuse üle. Ilma et see piiraks Euroopa Rahasüsteemi tugevdamiseks vajalike meetmete kohaldamist, jäävad Euroopa Keskpankade Süsteem ja, kohastel juhtudel, vastuvõtvad liikmesriigid jäävad täies ulatuses vastutavaks meetmete eest, mis tulenevad nende rahapoliitika teostamisest.
Selgitus – vaata arvamuse punkte 11 ja 12	
Muudatus 4	
Ettepanud direktiivi artikli 1 lõige 4	
Direktiivi 2006/48/EÜ muudatus, artikkel 42a (2)	
Artikkel 42a 2. Päritoluliikmesriigi pädevad ametiasutused teevad vastuvõtva liikmesriigi, kus on rajatud süstemaatilisel asjajamane filiaal, pädevatele ametiasutustele teatavaks artikli 132 lõike 1 punktides c ja d osutatud teabe ning täidavad koostöös vastuvõtva liikmesriigi pädevate ametiasutustega artikli 129 lõike 1 punktis c nimetatud ülesandeid.	Artikkel 42a 2. Päritoluliikmesriigi pädevad ametiasutused edastavad süsteemselt olulise filiaali asukoha vastuvõtva liikmesriigi pädevatele ametiasutustele artikli 132 lõike 1 punktides c ja d osutatud teabe ning täidavad koostöös vastuvõtva liikmesriigi pädevate ametiasutustega artikli 129 lõike 1 punktis c nimetatud ülesandeid.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanek ⁽¹⁾
Kui mõni päritoluliikmesriigi pädev ametiasutus saab teadlikuks hädalukorras mõnes krediitdinasutuses, nagu on osutatud artikli 130 lõikes 1, hoiatab ta võimalikult kiiresti artikli 49 neljandas lõigus ja artiklis 50 nimetatud ametiasutusi.	Kui mõni päritoluliikmesriigi pädev ametiasutus saab teada hädalukorras mõnes krediitdinasutuses, nagu on osutatud artikli 130 lõikes 1, hoiatab ta võimalikult kiiresti Euroopa Keskpankade Süsteemi keskpanku ja artikli 49 neljandas lõigus ja artiklis 50 nimetatud ametiasutusi.
Selgitus – vaata arvamuse punkti 19	

Muudatus 5

Ettepanud direktiivi artikli 1 lõige 6

Direktiivi 2006/48/EÜ muudatus, artikkel 49

Artikkel 49 Käesolev osa ei takista pädevat ametiasutust edastamast oma ülesannete täitmise eesmärgil teavet järgmistele asutustele: „a) keskpankadele ja muudele rahandusalaste ametiasutustega samasugustes ülesannetes olevatele organitele, kui need andmed puudutavad nende vastavate kohustuslike ülesannete täitmist, kaasa arvatud rahapoliitika teostamist, makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemide järelevalvet ning finantsstabiilsuse tagamist, ja” b) vajaduse korral ka teistele maksesüsteemide kontrollimise eest vastutatavatele riigiasutustele. Käesolev osa ei takista neid ametiasutusi ega organeid edastamast pädevatele ametiasutustele artikli 45 kohaldamiseks vajalikke andmeid. ... „Artikli 130 lõikes 1 osutatud hädalukorras võimaldavad liikmesriigid pädevatel ametiasutustel edastada andmeid ühenduses asuvatele keskpankadele, kui need andmed puudutavad nende vastavate kohustuslike ülesannete täitmist, kaasa arvatud rahapoliitika teostamist, makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemide järelevalvet ning finantsstabiilsuse tagamist.”	Artikkel 49 Käesolev osa ei takista pädevat ametiasutust edastamast oma ülesannete täitmise eesmärgil teavet järgmistele asutustele: „a) keskpankadele ja muudele rahandusalaste ametiasutustega samasugustes ülesannetes olevatele organitele, kui need andmed puudutavad nende vastavate kohustuslike ülesannete täitmist, kaasa arvatud rahapoliitika teostamist, makse- ning väärtpaberite lõpp - ja tasaarveldussüsteemide järelevaatamist ning finantsstabiilsuse tagamist, ja” „a) keskpankadele ja muudele rahandusalaste ametiasutustega samasugustes ülesannetes olevatele organitele, kui need andmed puudutavad nende vastavate kohustuslike ülesannete täitmist, kaasa arvatud rahapoliitika teostamist, makse- ning väärtpaberite lõpp- ja tasaarveldussüsteemide järelevaatamist ning finantsstabiilsuse tagamist, ja” Käesolev osa ei takista neid ametiasutusi ega organeid edastamast pädevatele ametiasutustele artikli 45 kohaldamiseks vajalikke andmeid. ... „Artikli 130 lõikes 1 osutatud hädalukorras võimaldavad liikmesriigid pädevatel ametiasutustel edastada andmeid ühenduses asuvatele keskpankadele, kui need andmed puudutavad nende vastavate kohustuslike ülesannete täitmist, kaasa arvatud rahapoliitika teostamist, makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemide järelevalvet ning finantsstabiilsuse tagamist.”
--	--

Selgitus – vaata arvamuse punkte 14, 19 ja 21

Muudatus 6

Ettepanud direktiivi artikli 1 lõike 16 punkt a

Direktiivi 2006/46/EÜ muudatus, artikli 106 lõike 2 punkt c

Artikkel 106 2. Riskipositsioonide hulka ei kuulu: ... c) maksevahenduse või väärtpaberite arveldus- ja tasaarveldusteenuste osutamise korral klientidele hiline raha laekumine ning muud klientide tegevusest tulenevad riskipositsioonid, mis ei kesta järgmisest tööpäevast kauem.	Artikkel 106 2. Riskipositsioonide hulka ei kuulu: ... c) maksevahenduse või väärtpaberite finantsinstrumendite lõpp- ja tasaarveldusteenuste ning haldusteenuste osutamise korral klientidele hiline raha laekumine ning muud klientide tegevusest tulenevad riskipositsioonid, mis ei kesta järgmisest tööpäevast kauem.
---	--

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanek ⁽¹⁾

Selgitus – vaata arvamuse punkti 22

Muudatus 7

Ettepanud direktiivi artikli 1 lõike 21 punkt a

Direktiivi 2006/48/EÜ muudatus, artikli 113 lõige 4

Artikkel 113

4. Liikmesriigid võivad täielikult või osaliselt loobuda artikli 111 lõike 1 kohaldamisest järgmiste riskipositsioonide suhtes:

...

f) varakirjed, milleks on nõuded ja muud riskipositsioonid asutuste vastu, eeldusel et kõnealuste riskipositsioonide puhul ei ole tegemist nende asutuste omavahenditega, ei kesta järgmisest tööpäevast kauem ning on esitatud seda võimalust kasutava liikmesriigi vääringus, eeldusel et vääringuks ei ole euro.

Artikkel 113

4. Liikmesriigid võivad täielikult või osaliselt loobuda artikli 111 lõike 1 kohaldamisest järgmiste riskipositsioonide osas:

...

f) varakirjed, milleks on nõuded ja muud riskipositsioonid asutuste vastu, eeldusel et kõnealuste riskipositsioonide puhul ei ole tegemist nende asutuste omavahenditega, **ja need** ei kesta järgmisest tööpäevast kauem **kui seitse tööpäeva ning on esitatud seda võimalust kasutava liikmesriigi vääringus, eeldusel et vääringuks ei ole euro.**

Põhjendus – vaata arvamuse punkte 6 kuni 9

Muudatus 8

Ettepanud direktiivi artikli 1 lõige 29

Direktiivi 2006/48/EÜ muudatus, artikli 130 lõige 1

Artikkel 130

1. Pangakontsernisiseses hädaolukorras, sealhulgas negatiivsete arengute puhul finantsturgudel, mis võib ohustada finantssüsteemi stabiilsust mis tahes liikmesriigis, kus kontserni üksustele on antud tegevusluba või kus on rajatud artiklis 42a nimetatud süsteemselt olulisi filiaale, hoiatab konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus võimalikult kiiresti artikli 49 neljandas lõigus ja artiklis 50 nimetatud asutusi, kui 1. peatüki 2. osast ei tulene teisiti, ning edastab kõik andmed, mis on olulised nende tööülesannete täitmiseks. See kohustus kehtib kõikide artiklites 125 ja 126 nimetatud pädevate ametiasutuste puhul ja artikli 129 lõikes 1 nimetatud pädeva ametiasutuse puhul.

Kui artikli 49 neljandas lõigus nimetatud asutus saab teadlikuks käesoleva lõike esimeses lõigus kirjeldatud olukorrast, hoiatab ta võimalikult kiiresti artiklites 125 ja 126 nimetatud pädevaid ametiasutusi.

Artikkel 130

1. Pangakontsernisiseses hädaolukorras, sealhulgas negatiivsete arengute puhul finantsturgudel, mis võib ohustada finantssüsteemi stabiilsust mis tahes liikmesriigis, kus kontserni üksustele on antud tegevusluba või kus on rajatud artiklis 42a nimetatud süsteemselt olulisi filiaale, hoiatab konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus võimalikult kiiresti **Euroopa Keskpankade Süsteemi keskpanku** artikli 49 neljandas lõigus ja artiklis 50 nimetatud asutusi, kui 1. peatüki 2. osast ei tulene teisiti, ning edastab kõik andmed, mis on olulised nende tööülesannete täitmiseks. See kohustus kehtib kõikide artiklites 125 ja 126 nimetatud pädevate ametiasutuste puhul ja artikli 129 lõikes 1 nimetatud pädeva ametiasutuse puhul.

Kui ~~artikli 49 neljandas lõigus nimetatud asutus~~ **Euroopa Keskpankade Süsteemi keskpank** saab teada käesoleva lõike esimeses lõigus kirjeldatud olukorrast, hoiatab ta võimalikult kiiresti artiklites 125 ja 126 nimetatud pädevaid ametiasutusi.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanek ⁽¹⁾
Kui võimalik, kasutavad pädev ametiasutus ja artikli 49 neljandas lõigus nimetatud asutus olemasolevaid määratletud sidekanaleid.	Kui võimalik, kasutavad pädevad ametiasutused ja artikli 49 neljandas lõigus nimetatud asutus Euroopa Keskpankade Süsteemi keskpangad olemasolevaid määratletud sidekanaleid.
Selgitus – vaata arvamuse punkti 19	
⁽¹⁾ Läbi kriipsutatud kiri osutab EKP väljajätmisettepanekule. Rõhutatud kiri osutab EKP ettepanekule lisada uus tekst.	